

## **ДО ЕДИН ЛЮБИТЕЛ НА СВЕТОТО ПИСАНИЕ: ЗА ЕВАНГЕЛИЕТО ОТ ИОАН(6:26)**

След чудото, при което Иисус нахранил пет хиляди души с пет хляба, Той се отдалечил от народа. Но народът Го търсил дори отвъд Галилейското море и Го намерил. Тогава Иисус казал: „Истина, истина ви казвам: дирите Ме не за това, че видяхте чудеса, но за това, че ядохте от хлябовете и се наситихте” (Иоан. 6:26). Питаш: как трябва да се разбират тези думи? Съвсем просто. И до ден днешен се случва така. Когато по време на суша хората очакват от Бога дъжд или в случай на болест Му се молят за здраве, и Бог изпрати дъжд или излекуване, тогава едни Му благодарят, че е изпратил дъжд или че им е върнал здравето, а други - за чудото, което са видели. А чудото е по-важно от дъжда или здравето. Дъждът и здравето ще преминат, а чудото ще остане като свидетелство за Живия Бог, Който държи в своя власт и дъжда, и здравето.

Представи си, че някой цар излезе пред своя дворец и започне да пръска злато пред онези, които стоят и чакат. Просящите ще се зарадват на златото, а онези, които обичат царя - че са видели лицето му. И просящите ще търсят царя отново, за да получат отново злато, а онези, които го обичат - за да го видят.

Онези пет хиляди души, които са се наситили с хляб, на сутринта отново са огладнели, докато чудото на Господа и до ден днешен храни душите на всички, които обичат Бога, и които чрез това чудо виждат явяването на Небесния Цар. Затова Иисус казал на народа: „Трудете се не за храна тленна, а за храна, която пребъдва до живот вечен”. А Божието чудо - дори показано само веднъж и веднъж видяно - е храна, с която душата се храни отново и отново до безкрая.